

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dvx Spiritvalis

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.Xiii.

Cap. XIII. De Cognitione Christi Domini, quò ad ea, quæ in primo suo in mundum in gressu geßit: tam occultè in ipsa Conceptione, qua[m] apertè in Natiuitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48784](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48784)

CAPVT XIII.

DE COGNITIONE CHRISTI
 Domini, quo ad ea, quæ in primo suo in
 mundum ingressu gessit: tam occulte in
 ipsa conceptione, quam aperte in
 Natiuitate.

VM adeò sint multa in
 Christi D.N. vita, eiusque
 mysterijs legenda, ac medita-
 tanda, de quibus prolixè
 dictum est in libro Medita-
 tionum; nunc aliqua tantum
 addam de initio ac fine di-
 uini huius libri. ex quibus facile cognosce-
 tur, quæ in medio eius sunt scripta. Nam i-
 pse Christus D.N. tam in ingressu suo in hunc
 mundum, quam in exitu ab eo, singulariter
 voluit excellere. In ingressu quidem, ut
 felix quoddam nostræ vitæ principium doce-
 ret: quod ex vsu nobis esset, ad totam postea
 feliciter transigendam, iuxta illud: *dimidium
 facti qui bene cepit habet*. Si itaque felicitas
 cupis ad Christianam religionem accedere,
 aut ad vitam religiosam, aut insignem aliquam
 vitæ mutationem facere: inchoandum tibi
 est, sicut Christus D.N. vitam suam inchoauit:
 ut primus religionis introitus) ut ait S. Cypria-
 nus) sit sicut in mundum Christi ingressus: qui
 exitus

Serm. de
 Natiuitate.

DUX SPIRITUS
 P. DE PONT

exemplar esse debet, quod in vita nostra imitemur. Sed magis adhuc singulariter in exitu ex hac vita excelluit: quia *a in finem dilexit suos*, a Ioan. 15. 1. maiora eis præbens amoris indicia in fine; quàm dedisset in principio; vt intelligerent, in hoc etiam debere ipsum imitari, multò amplius in vite sanctitate crescentes, cum ad eius finem accedunt, supplices ipsum Deum (vt ait Dauid) orantes, vt singulari curab *introitum & exitum* ipsorum *custodiat*, in quo integra & consummata perfectio est delineata. b Psal. 120. 8.

QVOD ad primum attinet: in ipso Christi Domini nostri aduentu duplicem ingressum licet considerare. alterum occultum in incarnatione & conceptione, quando cœpit esse homo, ingressus in vterum sacratissimæ Virginis: alterum palam & manifestè in sua Natiuitate, cum in specu Berhleemitica nascens ingressus est in mundum, vt ab hominibus *in terra videretur, & cum hominibus conuersaretur*. c Baruc. 3. 38. In primo cœpit vita contemplatiua & vnitua, & interior atque recollecta; in secundo cœpit actiua, & exterior, quæ ostenditur in vsu rerum externarum, & conuersatione cum proximis, licet altera alteram semper sit comitata: & in medio vtriusque & in earum coniunctione agnoscemus admirandas eius virtutes, vt eas imitemur.

RI
E

§. I.

Quatuor virtutes exercuisse Christum Dominum nostrum in sanctissimo Matris utero.

1 Iere. 31. 22.

IN primo introitu, coniunxit hic Dominus perfecti a viri exercitia, cum corpore infantis parvuli; in quo excellentissimas tres virtutes exercuit, quas commemorat Propheta Ieremias, cum dicit: *b bonum est vi-*

1 Thren. 3. 27

ro, cum portauerit iugum ab adolescentia sua, sedebit solitarius & tacebit, quia leuauit super se. Quis est, qui per excellentiam VIRI nomen mereatur, nisi Christus Seruator noster, qui elegit, vt fieret homo, & ingrederetur per gressus ætatis, sicut cæteri homines: vt coniungeret viri præstantiam, cum vilitate infantis: & stupendo quodam, nouoque modo, a primo suæ conceptionis instanti, coepit esse vir, & portare iugum Domini: sedens per nouem menses in solitudine ventris vnius feminae; tacens in summo silentio, & se elevans in immensam magnitudinem super se: vt non suo exemplo te doceret, qua ratione sit tibi inchoanda vita, à primo instanti visus rationis, quod si iam hoc præterijt, optes verò nunc recens illam inchoare, vt videas, quale principium accepturus sis à iuuentute tua, aut ab hac ipsa ætate, in qua nunc es, & quam cupis feruenter inchoare.

I.

PRIMUM in primo illo aditu suo in mundum

DUX SPIRITUS
S. DE PONTI

lum, obtulit se generosè, ad portandum iugum
 perfectissimæ obedientiæ, & subiectionis, vo-
 luntati æterni sui Patris, sanctæ eius legi,
 & ijs omnibus, quæ ille de ipso constituere
 vellet; siue vt ageret, siue vt pateretur in pro-
 gressu vitæ suæ, vt mirificè perpendit Apost.
 ex ijs, quæ Dauid in persona huius Domini di-
 xerat: quod *ingrediens mundum æterno suo*
Patri dixerit: Ecce venio vt impleam, quod in
capite libri scriptum est de me, vt facerem vo-
luntatem tuam. Deus meus, eandem & ego vo-
 lo, eamque & *legem tuam in medio cordis mei*
 colloco. legerat sanctissimus hic Saluator in
 primo illo instati, & exactè intellexerat quic-
 quid de se in sacra scriptura prædictum e-
 rat, præcipuè præcepta & consilia omnia, ad
 perfectionem spectantia; & quicquid dicturus
 ipse esset, factururus, atque perpessus: & mul-
 ta præterea, quæ Pater æternus in æternæ suæ
 prædestinationis libro, de ipso scripta habebat
 cuius initio scripta illa erant, eò quod ipse
 caput esset prædestinatorum. Et quamuis in-
 ter ea essent plurima horrenda, & quæ dolo-
 rem & ignominiam afferrent; omnia tamen i-
 pse summo amore complexus est, & in medio
 cordis sui collocavit, tanquam res pretiosas
 sibi que charissimas: se ipsum offerens ad ea ex-
 equenda, nec iota aut apice vho prætermisso:
 O altissima obedientia, resignatio per-
 fectissima: & flagrantissima charitas?
 quæ talem obedientiam produxit tan-
 ta velocitate, vt neque ad instans fuerit
 cuncta-

Bonum est
viro, cum
portauerit
iugum ab
adolescencia
sua.

Heb. 10. 5.
 psalm. 39. 7

RI
 E

cunctata; cum tanta integritate, vt nec apicem prætermiserit; cum tanta hilaritate, vt in medio sui cordis collocauerit; & cum tanta perseuerantia, vt numquam defecerit, aut aliquid in ea relaxauerit: donec in hora mortis aduertens, vnicum adhuc

d Ioan. 19. 28

deesse eorum, quæ in hoc libro legerat, vt illa scriptura impleteretur: dixit: *Sine* cum oblatum acetum accepisset, dixit: *Consummatum est.* & impletum quicquid de scripto erat in libro Patris mei, & ego ampleui, quicquid in meæ conceptionis instanti obtuli me impleturum. Gratias tibi Saluator dulcissime, ob generosam voluntatem, qua te obtulisti ad graue hoc iugum portandum, concede mihi, vt ex nunc ego meam

e Matt. 11. 30

voluntatem tuæ subijciam, *e tuumque iugum tanto amore tollam*, eo quod sit tuum, & iudicem esse *leue*. Disce, ô anima mea, legere, cum Seruatore tuo, quod scriptum est tibi in libro legis eius, ideo siquidem est scriptum, vt tu exequaris: forti itaque animo de ei: *ecce venio*, paratus ve impleam quicquid habes voluntas tua erit mea, & in medio cordis mei integra semper erit.

4.

Sedebit solitarius & tacebit.

Vita contēplatiua forma.

H A C oblatione peracta, secundo loco amplexus est idem Saluator in eodem instanti solitudinem, & silentium, quod elegerat pro primo suo in mundum ingressu: quamuis enim perfecti viri corpus sumere potuisset, sicut creauit Adamum in paradiso: voluntamen incipere ab statu & ætate infantis, quò

se fo-

DUX SPIRITUS
S. DE PONTI

solitudini, silentio, & angustijs obstrin-
geret, quæ in ventre matris tolerantur: man-
tenim in carcere illo cum generali quadam
mortificatione rerum omnium, quæ possunt
in hoc mundo sensus recreare: ex tunc inci-
piens offerre sacrificium sui ipsius, cum vo-
luntaria rerum omnium visibilibus ac dele-
ctabilibus huius mundi abnegatione. Et quam-
vis infantes reliqui hæc non sentiant, quia
clarificationis carent: nec sciunt, in quo sint lo-
co: at benignissimus hic infans, utpotè qui
vir esset, noverat omnia, sentiebat, amplecte-
batur, & eis omnibus delectabatur: hoc exem-
plo docens eos, qui sunt in publicum exituri,
ad conuersandum cum hominibus, quan-
tum illorum referat, per aliquod tempus,
in secreto & solitudine agere cum Deo: in
quam enim finem, recessit ipse postea in de-
sertum; in quo per dies quadraginta man-
sistit, priusquam ad prædicandum in publicum
prodiret.

SE D quoniam parum prodest corporis so-
litudinis & silentium, nisi socium habeat soli-
tudinem Spiritus. hanc maiori voluptate in
illo instanti amplexus est. Solitudo spiritus
est cum absint imagines, cogitationes, & af-
fectiones creaturarum, quæ occupantes &
conturbantes cor, conuersationem impediunt
& vnitionem cum Deo. Silentium vero spi-
ritus est, quando is non se occupat cum his
creaturis, nec interius cum illis loquitur, sed
cum solo Deo, cum quo totam suam conuer-

fationem habet; & hæc sancta solitudo & silentium, fuit semper ipsi Christo Dño familiare, quamuis esset in medio plurimorum: ipse enim de se dixit, se, quamuis *f. descendisset de cælo*, semper tamē *in cælo esse*: spiritus enim eius erat ipsius cœlum, in quo ipse latebat, contemplanans ac videns Deum.

f. Ioan. 3. 13.

3.
*Leuauit se
super se.*

Et ex tunc cœpit seipsum eleuare supra se per sublimia orationis & contemplationis exercitia. cum enim se in eodem instanti videret eleuatum ad infinitam dignitatem filij Dei, propter hypostaticam vniōem se leuauit quoque se super omnes Cherubim & Seraphinos, ad supremam cum Deo coniunctionem per cognitionem, amorem & fruitionem. in eo enim instanti diuinam videns essentiam, in qua tanquam in libro, clarissime legit omnia præterita, præsentia, & futura per totam æternitatem. Vidensque bonitatem illam infinitam, amplexus est eam. Brachia charitatis, summiq̄ue amoris, exultans, quod eam summo gaudio possideret. Tunc omnes affectus produxit orationis, qui possibiliter rant, nunc laudando & glorificando Deum ob infinitas, quas in eo videbat excellentias nunc immensas gratias agendo, ob immensas in se collata beneficia: nunc adorando per totum vniuersum, nouosque fauores pro fratribus hominibus; & hoc modo inchoatam orationem continuauit per omnes sua

mort-

DUX SPIRITUS
DE PONTIFICE

mortalitatis dies *g cum valido* (vt ait Aposto-
lus) *clamore & lacrynis*, conuertens ventrem
matris suæ in oratorium, multò exactius, quàm
si *Ionas* conuerterit *ventrem* Ceti. O Saluator
dulcissime, qui in ipso ventre matris, ascen-
disti *ad montē myrrhae* & *ad collem thuris*, cō-
iungens tam sublimem mortificationem sub-
limi ad eò orationi, docens me ædificare in spi-
ritu meo donum solitudinis, vbi raceam, & o-
rem in abscondito, & me ipsum eleuem supra
me tecumq; summo bono meo coniungam in
æternum. Amen.

Cum his tribus virtutibus coniunxit hic
Dns quartam, tanquam earū fructum zelū vi-
delicet ardentissimum salutis animarum, qui
eo momēto cepit comedere eius viscera, &
impellere ad eas iuuantas orationibus & ob-
lationibus, quas pro eis offererat. nam statim
cepit exequi, quod licebat; magna beneficia
sanctissimæ suæ Matri conferendo, & suauissi-
mas inspirationes communicādo: per quā vo-
luit etiam præcursores suos Ioannem sancti-
ficare, & Spiritu S. replere, magnisq; facoribus
prosequi, vt contemplatiui intelligant, sic se
debere supra se eleuare, quò vacent Deo, vt
proximos suos non negligāt, sed quādo possint
a seipsis rebusq; proprijs exire, vt res fratrum
suorū iuuent orationib. & gemitib. aut per a-
ngelos, qui ad id talentū habeant: zelo & oratio-
ne sua illos comitando, sicut postea dicemus.

In quatuor his virtutibus imitandus tibi
est Saluator, si vis ad vitæ contēplatiuē culmē

g Heb. 5.7.

h Ionas. 2.2.

i Cant. 4.6.

RI
E

ascendere, ingressus tanquam in oratorium
 in ventrem alterius matris, quæ te omnino
 solum, recollectum, beneque animatum ha-
 bebis. Et quænam hæc mater est, nisi Domi-
 nus ille, qui ut per quendam Prophetam
 suum dixit, *portat nos in utero suo, & gesta-
 bit in vulua*, quamdiu vita supererit? In-
 gredere intra ipsam diuinitatem, quæ te
 omni parte circumstat, sicut mater in ven-
 tre suo circumdat infantem, & *abscondit se
 cum Christo*, ora simul cum illo, tanquam
 exemplar tuæ orationis, Magistrum, & ad-
 iutorem accipiens. O cœlestis Magister, *qui
 in pernoctabas in oratione Dei*, & in ipso ma-
 di aditu prolixam habuisti noctem nouem me-
 sium, quam consumpsisti orando in obscuro &
 tenebroso Matris tuæ ventre, doce me orare
 oratione Dei, qua ingrediar ipsummet Deum
 loquarque cum illo seorsim, ita ut non me
 creaturæ turbent.

§. 2.

*De quatuor alijs virtutibus, quas Christus
 D. N. in sua Natiuitate
 exercuit.*

INVISIBILI ingressu nostri Salu-
 toris in mundum, cum scilicet in spe-
 cu Bethleemica natus est, ostendit ex-
 cellentissimum spiritus feruorem, tanquam
 iaciens totius Euangelicæ perfectionis soli-
 da fundamenta. Quamobrem de eo scriptum
 est.

DUX SPIRITUS
 P. DE PONT

k Isa. 46. 3.

l Colof. 3. 3.

m Luc. 6. 12.

Deus ab Austro veniet, & Sanctus de monte Pharan. vt enim S. Gregorius aduertit, ab eo loco venit Deus, vbi se manifestat: sicut manifestauit in Bethleē, quæ est ad partem venti austris, & ad meridiem respectu ierusalem. inde enim venit, operante eius aduentum virtute Spiritus Sancti per austrum significati, & obumbrante virginem, quæ ipsum concepit. figuratâ per montē Pharan siue vmbrosū. Sed in hoc ipso loco manifestauit etiam se ipse Christus Dominus noster in operibus perfectissimi feruoris, sicut lux & ardor meridiei, ex inspiratione diuini Spiritus, illū ad ea inducentis, licet in specie, vmbrosa apparerēt, ac despecta: eo quod mirro modo supremā suam internam excellentiam contegeret infima illa externa vilitate, in quatuor rebus pænalibus quæ maiestati eius nihil nocerent: in paupertate scilicet, opprobriis, doloribus, & laborib⁹; quibusdam eorū à suis inimicis illatis, alijs propria sua electione in hominum vtilitatem susceptis, licet omnibus valde voluntarijs. quorum omnium meminit ipse Dominus, per os Dauidis dicens: *n pauper sum ego, & in laboribus à inuentute mea educatus, exaltatus autem cum essem, humiliatus sum & conturbatus.* Omnino in sua iuuentute cepit hos labores sentire, qui statim in sua Natiuitate, eis dedit initium: super has quatuor pænalitates, tanquam super proprias bases erigens quatuor virtutes, quæ veluti columnæ sunt Euangelicæ perfectionis.

• Habac. 33.
LXX. verte
runt.
de monte
vmbroso &
condenso
Lib 31. Mor.
c. 18.

• Psal. 87. 16

1.
Pauper sum
ego.

PRIMUM enim tunc exercuit heroicā vā-
de PAUPERTATEM SPIRITVS, etiam
cum exspoliatione rerum omnium terrenarū
siquidem, vt in mundum nascendo prodiret,
deserere voluit domum & commoditates, quas
in Nazareth habuisset; & ea occasione in
Bethlehem se contulit, vt cogeretur, tan-
quam pauper hospitium mendicare; quo in
ciuitate non inuento, pauperrimum & abie-
ctissimum elegit vile scilicet stabulum, vbi
pro lecto p̄sepium habuit. Paupertati con-
iunxit.

2.
Humiliatus
sum.

CORDIS HUMILITATEM sororem eius, &
ligens contemptus eosque amplectens: neque
solum elegit locum vltimum & abiectissimum
ad nascendum, vt .s. inter animalia natus col-
locaretur: sed adiecit quoque, vt octauo die cir-
cumcideretur; quod signum erat propriū pec-
catorum. neque enim satis sibi esse existima-
uit, quod se ad formam hominis sumendam de-
misisset, nisi etiam ad imaginem peccatoris
suscipiendam progrediretur; quamobrem ex-
altatus fuit honore, quem illi Angeli derule-
runt; & postea etiam Magi: Mox tamen hono-
rem illum secutus est contemptus, vt humilia-
tio eminentior appareret, quæ post exalta-
tionem sequeretur.

Exaltatus au-
tem humili-
atus.

In li-
tuue
mca.

DVA BVS his sororibus, tertiā coniunxit
heroicā PATIENTIAM in doloribus, incipi-
ens statim eos delibare, tū ob seueritatem tem-
poris, in quo natus est: quia ex sponte elegit in
hyeme nasci, vt frigoris rigorem experiretur.

DUX SPIRITVS
P. DE PONTI

um ob cultum circumcissionis, qui delicatam
 Carnem abscidit, effuso pretioso sanguine, quo
 nostræ redemptioni principium daret, oblato
 eius pretio. Intra paucos etiam dies, persequen-
 tem Herodem coactus est fugere per loca de-
 serta, in Aegyptum, vt maioribus ibi laboribus
 exerceretur.

His accessit quarta virtus, quæ reliquas su-
 pra modum exaltat, ingens inquam **FERVOR**
SPIRITVS, ab incensa eius charitate, zeloq;
 diuinæ gloriæ, & salutis animarum proueniens
 pro quibus has omnes pænalitates subibat, re-
 medij nostri, consolationis, & exempli causa
 proponens eas nobis pro argumento meditati-
 onis & imitationis, vt hic dicere nobis liceat cū
 sponsa *c fasciculus myrrha dicitur meus mihi,*
inter vbera mea commorabitur.

4.

c Cant. 1. 13

COGITA itaque, dilectum tuum esse tan-
 quam arborem myrrhæ, quam per suos poros
 distillat, cuius cortex, si pungatur & findatur,
 ea fuit abundantius. Nam tota eius vita, non
 aliud fuit, quam continua quædam paupertatis,
 contemptus, doloris, & laboris exercitatio,
 quas pænalitates ingenti amore distillabat siue
 eas propria electione subiret; siue acceptaret,
 quas hostes illi inferebant, & pungentes du-
 riterque tractantes in persona, fortunis, ho-
 nore & vita. Ad sanctissimam hanc arborem
 est tibi accedendum, vt horrendas eius amari-
 tudines metidando, perpendas, colligasque
 aliquam earum in partem tuam memoriam, vt
 eas diutius inspicere possis, ponens illas,

(vt ait

RI
 E

et. 43. in
Cant.

ia r. e. Cant.

Colof. 3. 14

(vt ait S. Bernardus) non retro in dorso, sed in pectore: vt tua consideratio sit continua, & amabilis, cum duplici tenero affectu: altero commiserationis, altero gratitudinis. condolendo scilicet ob ea, quæ pro te passus est; simulque eum laudando, immensasque gratias agendo, quod talia pati pro te voluerit. Verum his non contentus, colliges quoque tibi (vt S. Gregorius suadet) fasciculum alium mortificationis & virtutum illius virtutibus similium: operam ex toto corde imitari ipsius nuditatem, delictum, laborem, & dolorem: vt occasione accipias exercendi eius paupertatem, & humilitatem. eius patientiam & feruentem zelum, laudando hunc fasciculum affectu amoris & charitatis, d *quod est vinculum perfectionis*. Sic enim fiet, vt quamuis plurimum myrrhæ colligas, non sit tibi sarcina grauis, sed leuissimus fasciculus: quia charitas reddit illum suauem: carnisque amaritudinem conuertit in Spiritus dulcedinem. Quando enim non erit tibi fasciculus, quod pro te patitur, ipsemet Deus, factus tui causa infans? Quomodo non ponas ante pectus tuum, quod ipse ante suum posuit? Quomodo obliuioni trades, & in dorso tuo pones, quod ipse semper coram oculis suis habuit? Ne itaque vnâ tantum aliquam virtutem colligas; sed fac ex omnibus fasciculum. vna enim sola grauis esset: omnium verò coniunctio erit leuamen. Nam humilitas suauem facit paupertatem; patientia incunda est cum charitate; & ipsa charitas dulcorat humi-

DUX SPIRITUS
P. DE PONTI

erat humilitatem, & vnius virtutis difficultas
alterius societate superatur; omnesque con-
terent opimè cum societate dilecti, qui se il-
lis exornavit. O dilecte cordis mei, ex hoc e-
ris mihi fasciculus fragrantis myrrhæ. si enim
te amo: quicquid in te videro, erit mihi dulce
ac iucundū; odor, quem illud habet, eò quod
in te fuerit, confortabit me, & animabit, vt de-
lecter, si semper mecum illud habeam. Dili-
gam te ego sicut tu me dilexisti: & statim
dulce erit pro te pati, quod pro me tu susti-
nuisti.

HINC consideratione progredieris ad ea, **Quatuor re-**
quæ idē Dominus deseruit, & quibus vt quatuor **bus Christus**
penalitates indueret, renunciauit. perpen- **renunciauit**
dendum enim est tibi: Si supremus tuus Re-
demptor in mundum intrare voluisset, vesti-
tus & ornatus iuxta statum & dignitatem su-
am; ex Iustitia illi debebatur splendidissima
vestis quatuor gloriæ dotium: erat enim be-
atus, quoad animam suam: omnes verò be-
ati habent corpus gloriosis dotibus ornatum,
quas vulgò appellamus claritatem, Impatibi-
litate, Subtilitatem, & Agilitatem. Sed hic
Dominus, quò e *aptum corpus* assumeret, quod **Heb. 10. 5.**
sacrificari pro nobis posset, pretiosæ huic vesti-
renunciauit; induit verò aliam intexam, siue ex
quatuor partibus compositam, quas possemus
appellare quatuor dotes miseræ & pænality-
tes. pro dote enim claritatis, induit se ignomi-
nia; pro impatibilitate, dolorib⁹; p subtilitate,
paupertatis oneribus; & pro agilitate, labo-
ribus

RI
E

ribus ac defatigationibus : & hoc ornamento
vestitus ingressus est hunc mūdum visibilem,
reponēs pretiosam illam vestem, donec ingre-
deretur ad possessionem capiendam regni Pe-
tris sui. Et quamuis *in monte Thabor*, eam

Matt. 17. 2.

induit, solum id fuit, vt quomodo sibi quadra-
ret, experiretur; carnemque suam animaret ad
tormenta passionis sustinenda; spe recipiens
postea vestem illam gloriæ integram, valde-
que perfectam per totam æternitatem, quam

Luc. 9. 31.

propterea statim exiit, vt *g excessum* impeteret
in Ierusalēm, de quo *cum Moyse & Elia loqui-*
batur : qui excessus erat in paupertate, oppro-
brijs, doloribus & laboribus, amoris excelsi
toleratis, In his enim omnibus reb voluit
cissimus noster Iesus excellere, si ita loqui le-
cet, nimius esse; laborans & patiens pro nobis
multò amplius, quàm pro nostra reparatione
esset necessarium: nimio amore ipsum extra se
deducente: ad quem spectat huiusmodi excelsus
facere. Aspice igitur verum hunc Iosephum,

Gen. 37. 3.

cum *tunica polimita* variorum colorum, quæ
ad pedes vsq; descendebat, quam fecit illi pa-
ter infantulo, quatuor prædictarum penultima
tum varietate intertextam, quæ vt proprio
psus sanguine tingeretur, iuuit fratrum eius
inuidia. Attende item, quod quamuis eam infans
induerit, & ad propriam mensuram formam
que tunc accommodauerit; vt tamen ipse ætate
crescebat, ita etiam creuit ipsa vestis in varie-
tate laborum vsq; ad summum. Nam et si tota
vitâ valde pauper vixit, *i non habens vbi caput*

Kuc^l. 58.

sum

DUX SPIRITUS
P. DE PONTI

uum realinaret, & saturatus opprobriis, l vt vir
 esset dolorum, multisq; laboribus lassatus, por
 tans semper iugum quatuor harum pænalitya
 tum, continuo hanc crucem baiulans, cali
 remq; hunc amarissimum bibens, & horrendo
 vo. baptismo baptizatus. In morte tñ seipsum
 superavit, & ea, quæ tota vita passus fuerat: vo
 luit ipsius Charitate, dilatare, quantum po
 terat & expediebat, rigorem harum pænalitya
 tum, donec eis submersus moreretur, offerete
 summo hoc n Sacerdote, veste hac, quatuor his
 colorib. texta induto, sui ipsius sacrificium pro
 nostris peccatis.

REQUIRE humiliter ab ipso causam,
 cur huiusmodi vestem in sua natiuitate, totâ vi
 tiâ ac morte induerit; audiesq; respondentem
 sicut fecisse, vt filios huius sæculi confunderet,
 induentes vestem hominis veteris, quatuor mû
 ditæ gloriæ, dotibus textam: quæ sunt diuitiæ,
 honores, voluptates, & solatia; fundantes in eis
 cupiditatem, superbiam, carnalitatem, & vitia
 iniquitatem hostes salutis eorum æternæ. O
 magister supreme, ex hoc nunc renuncio huic
 veteris hominis indumento, quod tu tanto pe
 re horruisti; o induam, verò vestem hominis
 noui, quam tu a deo amasti. Paupertatem tuam
 omnibus mundi thesauris præfero; plures tuas
 facio ignominias, quam omnes infidi honores
 malo dolorum ac laborum tuorum particeps
 esse, quam delectationum & solatiorum,
 quæ pereunt. Seruetur vestis cum dotibus
 gloriæ in alteram vitam: mihi in hac
 peregrin-

k Thre. 3. 30.
 l. sc. 33. 3.

m Marc. 10.
 38.

m Exod. 2. 24

1.

o Colof. 2. 9

peregrinatione gloriosum erit, illam induere quam tu induisti.

2.

HIC præcipuus est affectus, & præcipuum propositum, quod ex hac consideratione colligere debeas: persuadens tibi, quod, si obtinere velis patris tui cœlestis benedictionem, oporteat exuere te, sicut alter p. *iac. 27. 15.* *iacob*, consuetis vestibus, quibus terrenum Adamum imitaberis; induere verò pretiosiores fratris tui Christi Iesu. pœnalitates complectens, quæ in Charitate cum ipsius pœnalitatibus coniungantur. Et tunc odor huius vestimenti prouocabit æternum Patrem, vt cœlestibus te benedictionibus in hac & in futura vita repleat. Nam pro paupertate tibi dabit diuitias suæ gratiæ; pro opprobrijs, magnos fauores exhibebit; pro doloribus, immensa solatia; & pro laboribus gaudia ineffabilia.

3.

q. *ioan. 19. 23.*

MEMENTO, milites, qui Christum crucifixerunt, q. *diuisisse sibi vestimenta eius in quatuor partes. vt vniciq; pars vna cōtingeret. forte vero obtigit vni tunica eius inconsutilis, & super contexta per totum; ad significandam hereditatem, quam Christus Dominus suis militibus relinquit, distribuens illis hanc vestem in quatuor harum partium. Quibusdam enim partem tribuit paupertatis, alijs partem contemptum; his dat partem dolorum & infirmitatum: illis laborum ac defatigationum in suis officijs & ministerijs: sed alijs tamen feliciori sorte, dat tunicam inconsutilem, & super contextam per totum; varietate scilicet quatuor*

DUX SPIRITUS
S. DE PONTI

quatuor harum pœnalitatum : vt exerceantur
illis ab initio vsq; ad finem vitæ : ipsi verò
magna alacritate easdem amplectuntur eius
amore, qui prius eas induerat. Beati qui felicē
adeo lortem acceperunt, quæ illis *cecidit in*
præclaris. Nam et si viles sint in oculis mun- r Psal. 13. 6.
di, prætio sã tamen sunt & præclaræ in oculis
Christi : propterea enim illas ipse induit. O
Redemptor dulcissime, in cuius manibus for-
tesmeæ, nullas volo meliores quam tuas imi-
tari pœnalitates, quas suscepisti ; & virtutes,
quas in eis exercuisti : certus sum enim, si hanc
vissem habuero, me non excludendum à Nu- s Matt. 22. 11
m; sed admittendum ad eas, vt regnem gau-
diamq; tecum in æternum, Amen.

CAPVT XIV.

DE LECTIONE ET MEDITA-
tione in libro Iesu Christi crucifixi, &
quod præstantissimis proprietatibus di-
uini amoris vnitui, qua in eo e-
luxerunt.

IBER compendioissimus, maxi-
mè sublimis, & efficax ad mysti-
cam Spiritus scientiam, est Iesus
Christus crucifixus, apertus, & ex-
tensus in cruce ; vt legi possit ac
intelligi ab omnibus, qui ad id oculos habent,
quod aperte nobis significauit S. ille Apostolus,

Dax. Spirit. Tract. II.

Xx

qui